

Eva – You got to fall before you fly

Eva is 18 jaar, ze woont in het centrum van Rotterdam en gaat naar school. Ze heeft op school veel contacten, heeft veel vrienden en houdt van feesten. Naast school heeft ze een bijbaantje in de horeca; ze is serveerster in het centrum en ook op haar werk is ze voortdurend in contact met mensen. Eva komt vrolijk en spontaan over, ze is zelden alleen en is populair bij haar leeftijdsgenoten. Ze is altijd druk en heeft met school, werk en sport aardig wat balletjes in de lucht te houden. Ze heeft altijd een beetje haast, want ze heeft altijd wat te doen.

Thuis heeft Eva het niet altijd makkelijk, haar ouders zijn gescheiden en beide ouders hebben verschillende nieuwe relaties gehad de afgelopen periode. Ze heeft het gevoel dat er niet echt tijd en aandacht voor haar is. Dat hoeft ook niet, want het gaat tenslotte heel goed met haar. Ze haalt goede cijfers op school en leidt een behoorlijk zelfstandig leven, ook al woont ze nog bij haar vader. Haar ouders hebben hoge verwachtingen van haar, ze kan namelijk goed leren en haar ouders willen dat ze daar wat mee doet en een goede toekomst opbouwt voor zichzelf. Een slimme meid is op haar toekomst voorbereid. Daarom willen haar ouders dat ze onafhankelijk is en goed voor zichzelf kan zorgen later.

Ze maakt makkelijk contact en heeft een vlotte babbel. Maar toch voelt ze zich regelmatig eenzaam. De contacten die ze heeft zijn vluchtig, oppervlakkig en vaak via social media of in grotere groepen, zoals in de klas of op een feestje. Eva herkent zich niet in het woord eenzaamheid. Dat is iets voor mensen zonder contacten, iets voor ouderen achter de geraniums en toch voelt ze zich vaak alleen.

Sandra – Ik doe toch mijn best.....?!

Sandra is 20 jaar en woont in Ommoord. Ze doet een MBO opleiding Dienstverlening niveau 2 en loopt stage in een verzorgingstehuis als assistente en deelt koffie rond.

Sandra is enig kind en haar ouders zijn beide licht verstandelijk beperkt. Haar vader werkt in een magazijn en haar moeder is eigenlijk altijd thuis en puzzelt veel. Er is niet veel te besteden, maar het gezin hecht ook weinig waarde aan mooie spullen. Sterker nog, het huis ziet er armoedig en zelfs een beetje verpaupert uit; niet echt een fijne plek om klasgenoten mee naar toe te nemen.

Naast school helpt Sandra zo af en toe als vrijwilliger bij de zorgboerderij. Dat vindt ze leuk om te doen; met dieren kan ze goed omgaan. Misschien wel beter dan met mensen. Verder heeft ze niet veel hobby's. Ze is veel thuis en kijkt dan tv. Vrienden heeft ze niet veel. Op school werd ze vaak gepest en was ze altijd wat traag. Verder is ze groot en fors en lispelt een beetje als ze praat.

Met de ouderen bij haar stageplaats kan ze het goed vinden; ze beschouwt hen als haar vrienden. Ook ziet ze zo af en toe de begeleiders van de zorgboerderij. Bij deze mensen voelt Sandra zich op haar gemak en geaccepteerd.

Sandra ziet zichzelf niet direct als eenzaam. Wel is ze vaak alleen en mist ze de aansluiting met leeftijdsgenoten, bijvoorbeeld op school. Haar ouders helpen haar daar niet echt bij, zij zijn ook veel op zich zelf en vinden dat prima. Ze stimuleren Sandra niet om eens een keer iemand uit te nodigen of ergens heen te gaan. In de contacten die Sandra heeft is ze vaak teleurgesteld, ze heeft erg weinig zelfvertrouwen en een negatief beeld van zich zelf. "Wie zou er nou mijn vriendin willen zijn?" , denkt ze wel eens.

Rachid – Er moet toch iemand voor haar zorgen

Rachid is 17 jaar en woont in Hillesluis. Hij volgt een MBO opleiding ICT en zit in zijn eerste jaar. Hij zou graag naar het HBO willen hierna, want hij kan best goed leren. Volgend jaar moet hij 30 uur per week stage lopen en daar ziet hij wel tegenop. Hij redt het nu al niet om vaak genoeg op school te zijn. Rachid is namelijk vaak druk met de zorg voor zijn moeder. Rachid woont nog thuis met zijn moeder van 45 en zijn zusje van 5 jaar. Zijn moeder heeft MS en is aan huis gebonden. Het gaat al een tijd niet goed, ze kan alleen in de rolstoel het huis uit en is daarvoor volledig afhankelijk van hulp. Behalve een tante zijn er weinig mensen in de buurt om zijn moeder te helpen. Rachid zorgt voor de boodschappen, maar gaat ook altijd mee naar het ziekenhuis. Zijn moeder spreekt niet zo goed Nederlands en dus helpt Rachid met vertalen. Hij is tenslotte de man in huis nu zijn vader opnieuw getrouwd is en niet meer in Nederland woont.

Rachid ziet zijn netwerk kleiner worden. Toen hij nog op het VMBO in de buurt zat, kwamen klasgenoten nog wel bij hem thuis. Ze kenden de situatie en wisten dat Rachid ook voor zijn moeder moest zorgen. Nu iedereen naar een andere vervolgopleiding is gegaan, ziet hij weinig vrienden. Zijn nieuwe klasgenoten vraagt hij nooit mee naar huis en even afspreken na schooltijd lukt vaak niet, want hij moet iedere dag zijn zusje van school halen. Ze is nog te jong om alleen naar huis te gaan. Rachid voelt zich ook erg verantwoordelijk voor haar. Ze schelen 12 jaar; ze is echt zijn kleine zusje en hij is dol op haar.

Rachid voelt de druk van het steeds klaar moeten staan voor zijn familie. Maar als hij niet voor zijn moeder en zusje zorgt, wie dan wel? Hij heeft niet het idee dat zijn klasgenoten hem begrijpen en hij voelt zich alleen. Hij zou graag meer tijd aan school willen besteden, alleen hij heeft er geen tijd voor. Hij is al van de Havo naar de Mavo gegaan en zit nu op het MBO, maar ook dat lukt hem maar nauwelijks. Er is nooit tijd voor hemzelf.

Robin - Niemand die mij wil helpen

Robin is 19 jaar en woont in Feijenoord. Hij is vorig jaar gestopt met school en zit nu thuis. Hij heeft uiteindelijk na 7 jaar tobben nog geen diploma gehaald op de middelbare school. Hij kan zijn aandacht er slecht bij houden. Hij houdt van gamen en speelt vaak tot diep in de nacht online games. Ook daarom was het 's morgens vaak moeilijk om op te letten op school, of om überhaupt aanwezig te zijn. Hij is blij dat hij daar nu vanaf is. Ook al baalt hij wel dat hij nu in deze situatie zit. Hij weet niet zo goed wat hij verder met zijn leven moet. Dat maakt hem soms onrustig, maar meestal als hij een blowtje heeft gerookt, is dat gevoel weer weg en kan hij lekker ontspannen op zijn kamer.

Robin zat op voetbal maar is daarmee gestopt. Hij vond het lastig om op tijd te komen voor de wedstrijden en zijn conditie was niet zo best. Nu ziet hij weinig mensen meer, op school was hij al een tijdje een stukje ouder dan zijn klasgenoten en de vriendschappen die er waren, zijn verwaterd. Online spreekt hij wel geregeld mensen tijdens het gamen, maar dan gaat het over het spel, niet over persoonlijke dingen.

Robin woont nog thuis met zijn ouders, zijn oudere broer is het huis inmiddels uit. Hij heeft regelmatig ruzie met zijn ouders, hij zou willen dat ze hem met rust zouden laten. Zijn ouders hebben onderling ook vaak ruzie, niet in de laatste plaats over hem. Robin zou best ook op kamers willen, net als zijn broer. Maar ja, hij kan niet gaan studeren zonder diploma, dus een studiefinanciering zit er niet in en hij heeft ook geen werk waarvan hij huur kan betalen.

Mo - You gotta keep smiling!

Mo is 16 jaar, woont in het Oude Noorden en is een vrolijke jongen. Hij heeft altijd een glimlach op zijn gezicht en maakt iedereen aan het lachen. Hij is een lieve, zorgzame jongen, geïnteresseerd in mode en styling. Hij heel wel wat vriendinnen; met meiden voelt hij zich meer op zijn gemak.

Mo zit nog op school en hij woont thuis met zijn vader, moeder en zussen. Zijn ouders zijn zachttaardig en laten hem zijn gang gaan. Toch voelt hij zich niet helemaal op zijn plek thuis. Ook op school en op straat is hij een buitenbeentje. Hij wordt verwijfd genoemd of homo en als Moslim is het lastig om daar mee om te gaan.

Mo worstelt met zijn identiteit. Niet dat hij zich nou direct afvraagt of hij homo is, maar het is meer dat hij zich niet geaccepteerd voelt als mens en als Moslim. Hij is nou eenmaal niet zo'n stoer type. Hij zit veel op social media, maar kijkt daar meer rond dan dat hij zelf berichten of foto's plaatst. Voor je het weet heb je weer een negatieve reactie als je er een foto op zet. Dat doet hij dus maar niet meer. Hij vindt zichzelf toch al niet mooi en dan dat gekke piepstemmetje van hem... Mo is vaak thuis en kletst met zijn zussen, daar kan hij gelukkig goed mee vinden.

Daniel - Work hard, play hard

Daniel is 20 jaar en woont in het Oude Westen. Hij woont daar met zijn ouders, broertje en zusje. Daniel gaat naar het Zadkine en doet daar een ICT opleiding op niveau 2. Hij gaat 3x per week naar de sportschool en besteedt veel aandacht aan zijn lichaam en conditie. Hij wordt langzaam breder en dat geeft hem wel een goed gevoel. Verder is hij namelijk best onzeker en verlegen. Ook al zou je dat niet gelijk zeggen. Daniel komt stoer over en met zijn grote, brede postuur lijkt hij best heel zelfverzekerd. Maar zo voelt hij zich zeker niet.

Verder besteedt hij veel tijd aan gamen of doet andere dingen in zijn kamer. Hij heeft een goede pc, zelf gebouwd, waar hij graag mee bezig is. Zijn ouders maken veel ruzie en zijn broertje doet nog wel eens wat dat hij niet mag, waardoor er daarover ook weer strijd is in huis. Daniel is rustiger, hij gaat de strijd niet openlijk aan. Maar hij voelt zich er wel erg vervelend bij. Daarom neemt hij ook maar niemand mee naar huis. Als hij mensen ziet, is het op de sportschool of op school. Echte vrienden wil hij dat niet noemen, het zijn meer bekenden.